

[H. C. Hansen.]

dags nåede højdepunktet af beskedenhed, når man i bladet sagde, at det indgåede forligs allerstørste gevinst var, at vi fortsat havde en borgerlig regering her i landet. Det er en usædvanlig nøjsomhed at lægge for dagen fra den side! Jeg skal unnlade citater, men jeg må sige, at „Jyllandsposten“s karakteristik af forliget er kraftig. Jeg kan ikke føle mig generet af den, måske kan andre, men jeg kan føle mig lidt forundret over, at „Nationaltidende“ i dag fejrer den bundne opsparing af bordet som helt meningsløs, og at „Berlingske Tidende“ fejrer de iøvrigt i enighed opnåede skattesatser til side som ganske meningsløse.

Men det er som sagt ikke vor hovedpine, det er regeringens. Jeg har blot følt lyst til at pege på det. Jeg har en bemærkning at gøre i anledning af „Nationaltidende“s omtale i dag, og den angår bladets forsideartikel, der under meget stor overskrift bebuder, at pristalsreguleringen stoppes til foråret. Der er dog sat et spørgsmålstegn efter, skylder jeg at gøre opmærksom på. Det er en artikel, som under indledningsbemærkningerne: næste forligsforsøg, lader forstå, at der i udvalget er en vis underhåndsenighed om det, som artiklen går ud på. Jeg føler i denne anledning trang til at sige, at der har ingen drøftelse fundet sted i udvalget på den linie, „Nationaltidende“ i dag antyder. Der er ingen aftaler på den linie, „Nationaltidende“ i dag antyder. Det er fri reportage af bladet, og jeg ved ikke, hvor klog reportage det kan siges at være.

Jeg må gøre en bemærkning, som ikke har direkte relation til lovforslagene, men til den debat, vi har ført, og også til tidligere af mig gjorte bemærkninger. Jeg er glad for, at den højtærede indenrigsminister er kommet tilstede, for jeg vil gerne minde om, at jeg i min tale den 18. november — det står i folketingstidenden sp. 974, og jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat — sagde:

„Hvad kan det nytte, at man vil vedstå de givne tilsagn om støtte til boligbyggeri, hvis dette ikke kan komme i gang, fordi man ikke kan få byggelån? Med den nedgang, der har fundet sted i bankernes kassebeholdning, må det forventes, at en stor tilbageholdenhed vil blive udvist med hensyn til at yde nye byggelån.“ Og udfra den betragtning bad jeg regeringen have den stærkeste opmærksomhed henledt herpå.

Jeg er i dag blevet gjort opmærksom på, at et stort andelsboligforetagende i Køben-

havn, som har fået godkendt et etagebyggeri, har søgt byggelån for ca. 3 mill. kr. i en københavnsk storbank. Banken har givet afslag med den motivering, at nationalbanken har standset genbelåningen af byggelån. Dette kan ikke være hverken forstandigt eller rigtigt, og jeg har heller ikke forstået, at det skulle være regeringens mening, at strengt nødvendigt boligbyggeri skal standses på denne måde. Jeg ville derfor gerne have, at enten den højtærede finansminister eller — hvad der måske i denne sammenhæng er mest naturligt — den højtærede boligminister, hvis det er de høje ministre muligt på nuværende tidspunkt, sagde et par ord herom. Vi fra vor side vil i hvert fald lægge aldeles afgørende vægt på, at man ikke søger gennemført sådanne restriktioner eller stiltiende accepterer sådanne restriktioner, at vigtigt etagebyggeri, som i forvejen er godkendt af boligministeriet, standses på grund af manglende likviditet. Jeg beder om en udtalelse herom.

Og så vil jeg iøvrigt sige, at socialdemokratiet er deltager i det samlede forlig, der nu i dag yderligere skal bekræftes ved den række lovforslag, der her er til behandling. Det er rigtigt, som udvalgets ærede ordfører, det ærede medlem hr. Øllgaard sagde, at den ene og den anden part kan diskutere enkeltheder i et sådant forlig og naturligvis altid vil være berettiget til at gøre det, men som helhed føler jeg ingen trang til at knytte kommentarer til forliget, fordi det er resultat af et sagligt samarbejde — og resultatet står vi ved.

Når det ærede medlem hr. Alfred Jensen kommenterer dette forlig med at slå fast, at det ikke fremgår af betænkningen, at man har drøftet arbejdsløsheden, og at udvalget derfor må være enig i, at arbejdsløsheden må stige, og at nye hundredtusinder skal kastes ud i elendigheden, må jeg sige, at en sådan konklusion og en sådan opstilling overgås kun af det ærede medlems partiorgan „Land og Folk“ i dets daglige reportage. Det ærede medlem har intet holdepunkt for under hensyn til enigheden om de opnåede resultater at skyde udvalget en sådan betragtning i skoene. Jeg kan godt se, hvad den skal bruges til, men den er ude af sammenhæng med de bemærkninger, som jeg har gjort på socialdemokratiets vegne ved behandlingen af disse forslag, både i første omgang og ved behandlingen af forbrugsafgifterne i søndags, og som det ærede medlem kan læse i fortrykket.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger til det ærede medlem hr. Alfred Jensen — jeg har ikke spor trang til det —, men den